

Wat houdt het in?

45% van alle vrouwen en mannen tussen de achttien en zeventig jaar is ooit slachtoffer geweest van huiselijk geweld. Huiselijk geweld is de omvangrijkste vorm van geweld in onze samenleving. Er zijn verschillende vormen: kindermishandeling, seksueel geweld, oudermishandeling, oudermishandeling, eergerelateerd geweld, (ex) partnergeweld en huwelijksdwang. Het geweld kan fysiek, seksueel en psychisch van aard zijn. De pleger is iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer. In het geval van seksueel geweld kan het ook gaan om een onbekende dader.

Wat zijn ontwikkelingen?

Voor bestrijding van huiselijk geweld werken professionals in hulpverlening, opvang, politie en justitie, nauw samen met slachtoffers, plegers, hun familie en naaste omgeving. Elke gemeente is verantwoordelijk voor de preventie en integrale aanpak van huiselijk geweld. Slachtoffers hebben recht op forensische, medische en psychische hulp. Ook moet de gemeente zorgen voor opvang van specifieke groepen, zoals slachtoffers van loverboys, eergerelateerd geweld en ernstige stalking. Per 1 januari 2015 zijn de Advies en Meldpunten kindermishandeling en de Steunpunten Huiselijk Geweld samengegaan in een nieuwe organisatie: Veilig Thuis. Burgers, professionals en cliënten zelf kunnen Veilig Thuis bellen voor informatie en advies of signalen van geweld. De integrale aanpak huiselijk geweld, kindermishandeling en seksueel geweld vraagt om een multidisciplinaire samenwerking tussen organisaties als Veilig Thuis, de GGZ, verslavingszorg, Raad voor de Kinderbescherming, politie en Openbaar Ministerie. Het is belangrijk dat preventieve en repressieve maatregelen goed op elkaar zijn afgestemd. Daarnaast is het van belang dat zodra er een melding gemaakt wordt er voldoende onderzoekscapaciteit is om direct te handelen. De urgentie van handelen is bij dit thema van groot belang.

Wat kan de Wmo-raad ervan vinden?

De aanpak van huiselijk geweld blijft een van de gevoeligste onderwerpen binnen de drie transities. Vaak handelen organisaties en gemeente incident-gestuurd, terwijl het van belang is dat gemeente en organisaties lessen uit de incidenten trekken voor een meer systematische aanpak. De volgende vragen zou u als Wmo raad kunnen stellen:

- * Zorgt de gemeente voor een monitor van huiselijk geweld en kindermishandeling? Zijn er organisaties die een taak vervullen in preventie huiselijk geweld, kindermishandeling en seksueel geweld?
- * Is een Veilig Thuis goed ingebed in het lokale veld en in de integrale aanpak? En welke organisaties werken samen in de integrale aanpak van acute en langdurige geweldssituaties en hoe functioneert dit?
- * Zijn de benodigde voorzieningen aanwezig zoals lotgenotencontact, traumabehandeling en dader- en pleger behandeling? En is er voldoende (onderzoeks)capaciteit om na de melding direct aan de slag te gaan?
- * Weten burgemeester, politie en hulpverlening wat zij moeten doen als geweld achter de voordeur escaleert? Is er crisisinterventie, opvang en dwangmaatregelen?
- * Is de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling goed geïmplementeerd?

Waar kan ik meer informatie krijgen?

- * [Kennisdossier huiselijk geweld Movisie en kindermishandeling NJI](#)
- * [Effectieve aanpak huiselijk geweld Werk genderspecifiek!](#)
- * [Effectieve sociale interventies huiselijk geweld](#)
- * [Modelaanpak huiselijk geweld: Elementen voor lokaal beleid](#) (ministerie van Veiligheid en Justitie)
- * [Deskundigheid huiselijk geweld en kindermishandeling](#) (Handreiking voor gemeente - VNG)